Lietas arhīva Nr. C-0939-20/2
ECLI:LV:RIRT:2020:0604.C33366419.9.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2020.gada 4.jūnijā

Rīgas rajona tiesas
tiesnese S.Bernharde
ar tiesas sēžu sekretāri L.Moralesu – Harrisu,
piedaloties /pers. A/ un /pers. B/ pilnvarotajai pārstāvei zvērinātai advokātei Kristīnai Korņevai, atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ par nekustamajam īpašumam taisīto nepieciešamo izdevumu piedziņu.

Aprakstošā daļa.

2019.gada 17.maijā /pers. A/ (turpmāk tekstā – prasītājs) ir cēlis Rīgas rajona tiesā prasību pret /pers. B/ (turpmāk tekstā – atbildētāja, prasītājs un atbildētāja kopā – puses) par nekustamajam īpašumam taisīto nepieciešamo izdevumu piedziņu. Prasības pieteikumā norādīts, ka 2015.gada 7.janvārī uz pirkuma līguma pamata tika iegādāts nekustamais īpašums /adrese A/, Olaines pagasts, kurš tika reģistrēts uz atbildētājas vārda pēc pušu vienošanās, bet faktiski puses vienojās, ka īpašums piederēs abām pusēm. Nekustamais īpašums tika iegādāts par abu pušu kopīgajiem līdzekļiem, taču tā kā puses nesastāvēja laulībā, tad nevar piemērot tiesību normas par laulāto kopmantas dalīšanu. Prasītājam šobrīd nav noteiktas dzīvesvietas un ir jāmitinās darba vietā vai pie paziņām. Prasītājs visus savus līdzekļus ir ieguldījis mājas būvniecībā, kuru tagad savtīgi ir piesavinājusies atbildētāja. Māja tika celta par prasītāja līdzekļiem abu pušu vajadzībām, neņemot aizdevumu kredītiestādē. Prasītājs ar pakalpojumu sniedzējiem un strādniekiem ir norēķinājies skaidrā naudā par remontdarbu veikšanu mājas tapšanā. Skaidras naudas līdzekļi tika doti arī atbildētājai, lai viņa varētu norēķināties par precēm un pakalpojumiem. Atbildētāja mājas celtniecības periodā divus gadus nestrādāja un neguva ienākumus, visu nodrošināja prasītājs. Visa komunikācija par mājas celtniecību notika tikai ar prasītāju. Prasītājs nelūdz atlīdzināt nepieciešamos un derīgos izdevumus, kurus viņš nevar pierādīt, ka ir apmaksājis, bet lūdz atlīdzināt tos, kurus var pierādīt. Prasītājs ir veicis silto grīdu izbūvi, iekšējās kanalizācijas un ūdensvada izbūvi, putuplasta ieklāšanu, armatūras ieklāšanu, piegriešanu, sasaisti, silto grīdas cauruļu ieklāšanu, ūdensapgādes un kanalizācijas montāžu, kolektora montāžu, grīdu ieklāšanu, kopējā summa 2293,28 *euro*. Tāpat tika iegādāti baļķi 3450 *euro* apmērā. Prasītājs iegādājās apkures katlu, boileri, automātisko atgaisotāju, ventiļus un vītnes, filtrus un stiprinājumus, caurules un termovārstus, izplešanās trauku, termometru, dūmvadu, sūkni kannu, apmaksājis to uzstādīšanas darbus par kopējo summu 3647,86 *euro*. Tāpat prasītājs ir apmaksājis logu pasūtījumu par kopējo summu 1800,58 *euro*. Prasītājs bija būvprojekta pasūtītājs un to apmaksāja, kopējās izmaksas 2296,55 *euro*. Savukārt pamata bloku montāžas darbu izmaksas ir 12971,84 *euro*. Atbildētāja nav atlīdzinājusi prasītāja ieguldījumu nekādā apmērā. Tādējādi atbildētāja nodarīja prasītājam zaudējumus, jo minētos naudas līdzekļus prasītājs varēja ieguldīt citur. Kopējie izdevumi sastāda 27852,67 *euro*, taču prasītājs lūdz piedzīt 30000 *euro*, kas ietver kompensāciju par visām ciešanām, kas tika nodarītas saistībā ar to, ka prasītājs tika izdzīts no nekustamā īpašuma, kurā ieguldījis naudas līdzekļus tā būvniecībā.
Prasība pamatota ar Civillikuma 865., 867., 994., 1623., 1770., 1771., 1772., 1773.pantu.

Ar Rīgas rajona tiesas 2019.gada 29.maija lēmumu ir apmierināts /pers. A/ pieteikums prasības nodrošināšanu un nolemts ierakstīt ķīlas tiesības atzīmi uz /pers. B/ piederošo nekustamo īpašumu /adrese A/, Olaines pagastā, Olaines novadā.

2019.gada 27.jūnijā tiesā iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos atbildētāja /pers. B/ norāda, ka prasību neatzīst. Paskaidro, ka laika periodā no 2014.gada sākuma līdz 2016.gada beigām pusēm bija attiecības un puses dzīvoja kopā. Puses kopdzīvi pārtrauca 2016.gada beigās. 2015.gada 7.janvārī atbildētāja iegādājās īpašumā zemes gabalu /adrese/, Olaines pagastā, Olaines novadā. Uz zemesgabala pašlaik atrodas 2 ēkas, kas nav nodotas ekspluatācijā un nav reģistrētas Zemesgrāmatā. Pušu starpā nepastāvēja vienošanās, ka zemes gabals pieder abiem, jo netika iegādāts par kopīgiem līdzekļiem, tāpat prasītājs nav ieguldījis savus personiskos līdzekļus, jo prasītājam skaidras naudas līdzekļus deva atbildētāja. Neatbilst patiesībai prasītāja apgalvojums, ka atbildētāja divus gadus neguva ienākumus un viņai nebija iztikas līdzekļu. Zemes gabals tika iegādāts un būves uz tā tika celtas par naudas līdzekļiem, kurus atbildētāja ieguva pārdodot sev piederošu dzīvokli. Dzīvoklis tika pārdots 2014.gada 22.decembrī. Tāpat atbildētāja guva ienākumus gan 2014., gan 2015., gan 2016.gadā. Atbildētāja neapstrīd, ka prasītājs bija iesaistīts būvēšanas procesā, kā arī saskaņoja un veica atsevišķus pasūtījumus, kontaktējās ar darbuzņēmējiem, pieņēma materiālus un veica citas darbības saistībā ar būvniecību. Taču atbildētājas rīcībā nav informācijas, ka prasītājs būtu no saviem līdzekļiem apmaksājis kādus būvniecības izdevumus. Prasītājs nav iesniedzis pierādījumus saviem apgalvojumiem. Prasītājs nav pierādījis savus apgalvojumus par ieguldījumu veikšanu atbildētājas īpašumā, būves nav reģistrētas Zemesgrāmatā, tāpat nav pierādīta zaudējumu esamība. Prasītājs nevar samierināties ar attiecību pārtraukšanu, kā dēļ atbildētāja bija spiesta vērsties tiesā par pagaidu aizsardzību pret vardarbību un tiesa ar 2019.gada 4.jūnija lēmumu šo pieteikumu apmierināja.

2019.gada 5.jūlijā prasītājs tiesā iesniedza rakstveida atsauksmi uz atbildētājas rakstveida paskaidrojumiem, kuros norāda, ka prasītājs neapstrīd atbildētājas apgalvojumu, ka zemes gabals tika iegādāts par naudas līdzekļiem, kurus atbildētāja ieguva, pārdodot sev piederošu dzīvokli. Taču būvju celtniecībā piedalījušās abas puses ar saviem naudas līdzekļiem. Prasītājs savus apgalvojumus pierādīs ar liecinieku liecībām. Tāpat no prasītāja konta izraksta ir redzams, ka prasītājs ir ņēmis skaidras naudas līdzekļus no konta, kā arī

izrakstītos rēķinus prasītājs ir apmaksājis skaidrā naudā. Naudas līdzekļus prasītājs ir devis atbildētājai, noņemot tos no sava konta. Atbildētāja norāda, ka kopdzīve ir beigusies 2016.gadā, taču prasītājs uzskata, ka kopdzīve pastāvēja līdz 2019.gada maijam. Kaut arī atbildētāja apgalvo, ka tā kā būves nav reģistrētas zemesgrāmatā līdz ar ko tās neeksistē, taču no sludinājuma portāla izriet, ka nekustamais īpašums tiek tirgots par 94900 *euro*.

2019.gada 8.augustā prasītājs tiesā iesniegtajos papildus rakstveida paskaidrojumos norāda, ka atbildētāja pārdeva savu dzīvokli par 43 000 *euro*, no kuriem 10 000 *euro* bija jāatgriež bankai. 2014.gadā atbildētāja guva minimālos ienākumus, ar kuriem nevarēja segt savu iztiku, tāpat šajā gadā viņa saņēma nelielu bezdarbnieka pabalstu. Līdz ar ko ir secināms, ka prasītājai nebija pietiekamu naudas līdzekļu, lai norēķinātos par celtniecības materiāliem un darbu. Savukārt atbildētāja ienākumi sastādīja vidēji 800-900 *euro* mēneši, no kuriem tika segti mājas celtniecībai nepieciešamie izdevumi.

Tiesas sēdē prasītāja /pers. A/ pilnvarotā pārstāve /pers. C/ prasību uzturēja pilnā apmērā uz prasības pieteikumā norādītajiem pamatiem un pamatoja ar lietai pievienotajiem pierādījumiem un tiesas sēdē uzklausītā liecinieka liecībām.

Tiesas sēdē atbildētājas /pers. B/ pilnvarotā pārstāve Kristīna Korņeva prasību neatzina un paskaidroja, ka atbildētāja nekustamo īpašumu iegādājās par saviem līdzekļiem un reģistrēja uz sava vārda, arī ēku būvniecība notika par atbildētājas līdzekļiem, kuri tika doti prasītājam, lai norēķinātos ar strādniekiem un iegādātos būvmateriālus. Nenoliedz, ka prasītājs aktīvi iesaistījās ēkas būvniecībā, jo tajā laikā puses dzīvoja kopā.

Motīvu daļa.

Pārbaudot lietas materiālus, uzklausot lietas dalībnieku sniegtos paskaidrojumus, liecinieka liecību, tiesa secina, ka prasība ir noraidāma.

Kā tas izriet no prasības pieteikuma, tad prasītājs ir izvirzījis trīs prasījumus – piedzīt no atbildētājas par labu prasītājam lietderīgos un nepieciešamos izdevumus 27852,67 *euro* apmērā, morālo kaitējumu 2147,33 *euro*, zaudējumus 30 000 *euro* apmērā.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Lietā nepastāv strīds par faktu, ka nekustamais īpašums /adrese A/, Olaines pagasts, Olaines novads pieder /pers. B/, pamatojoties uz 2015.gada 7.janvāra pirkuma līguma pamata.

Kaut arī sākotnēji prasītājs apgalvoja, ka faktiski puses kopīgi iegādājās nekustamo īpašumu, taču savos vēlāk sniegtajos paskaidrojumos norādīja, ka neapstrīd faktu, ka nekustamo īpašumu – zemi, atbildētāja iegādājās par saviem līdzekļiem, bet prasītājs piedalījās īpašuma pirkšanas sarunās.

Tāpat tiesa konstatē, ka lietā nepastāv strīds par faktu, ka uz nekustamā īpašuma atrodas uzbūvētas divas ēkas, kuras nav nodotas ekspluatācijā un nav reģistrētas Zemesgrāmatā.

Atbildētāja rakstveida paskaidrojumos norādīja, ka tā kā ēkas juridiski nav noformētas, tās neeksistē, taču no pārējiem tiesai sniegtajiem paskaidrojumiem varēja secināt, ka netiek apstrīdēts fakts par ēku faktisko esamību uz atbildētājai piederošā nekustamā īpašuma.

Lietā pastāv strīds par lietderīgo un nepieciešamo izdevumu ieguldījumu no prasītāja puses atbildētājai piederošajam īpašumam.

Civillikuma 866.pants nosaka, ka nepieciešamie izdevumi atlīdzināmi katram, kas tos taisījis, izņemot personu, kas lietu dabūjusi noziedzīgā ceļā.

Atbildētāja neapstrīd faktu, ka laikā, kad puses dzīvojušas kopā un tika būvētas ēkas, prasītājs aktīvi iesaistījās būvniecības darbu veikšanā, taču apstrīd prasītāja naudas līdzekļu ieguldījumu ēkas materiālu un būvniecības darbu apmaksai. Prasītājs norāda, ka visus norēķinus ir veicis ar skaidras naudas līdzekļiem, savukārt atbildētāja apgalvo, ka šie skaidrās naudas līdzekļi tika izsniegti prasītājam nepieciešamo izdevumu apmaksai no atbildētājai piederošajiem naudas līdzekļiem.

Prasītājs prasības pieteikumā ir uzskaitījis gan būvniecības materiālu vērtību, gan veikto darbu apmaksas summas, gan iegādātās tehnikas mājas funkcionēšanas nepieciešamībai vērtības, taču saviem apgalvojumiem nav pievienojis nevienu pierādījumu, ka šādi līdzekļi ir tikuši izlietoti un, ka tie tikuši izlietoti no prasītāja naudas līdzekļu puses.

Lietas materiāliem ir pievienota sarakste ar guļbaļķu piegādātāju, no kuras izriet iegādāto guļbaļķu vērtība 3450 *euro* un 5050 *euro*. Kaut arī sarakstē piegādātājs ir norādījis naudas līdzekļu pārskaitīšanai konta numuru, taču prasītājs nav iesniedzis pierādījumu par šāda pārskaitījuma veikšanu. Tā kā prasītājs apgalvo, ka visus norēķinus ir veicis skaidrā naudā, tad arī šajos gadījumos prasītāja rīcībā būtu jābūt kvītij no piegādātāja puses par samaksas saņemšanu, taču lietas materiāliem šādi pierādījumi nav pievienoti.

Tāpat no lietas materiāliem pievienotās SIA "Montāžnieks" pavadzīmes izriet, ka /pers. A/ uz nekustamā īpašuma adresi /adrese B/, Olaines pagasts tika piegādāta prece 3647,86 *euro* vērtībā. Minētajā pavadzīmē ir norādīts konta numurs un datums, līdz kuram ir jāveic apmaksas par piegādātajām precēm, taču lietas materiāliem šāds apliecinājums nav pievienots ne pārskaitījuma veikšanas apliecinājums, ne čeks, ja samaksa tikusi veikta skaidrā naudā. Līdz ar ko tiesai nav iespējams pārliecināties, ka maksājuma veicējs ir bijis prasītājs.

Iepriekš minētais attiecas arī uz lietas materiāliem pievienotās tāmes par pamatu uzstādīšanu un nosiltināšanu 16660,95 *euro* apmērā, SIA "Heat Solution" piedāvājumu par silto grīdu izbūvi, iekšējās kanalizācijas un ūdensvada izbūvi par kopējo summu 2293,28 *euro*, SIA "Reksons" logu piedāvājumu par summu 1800,58 *euro*.

Prasītājs ir norādījis, ka savus apgalvojumus pierādīs ar liecinieku liecībām, taču tiesas sēdē uzklausītais liecinieks /pers. G/ varēja apliecināt tikai tos faktus, par kuriem pušu starpā strīds nepastāv – faktu, ka būvniecības procesu organizēja un darbos iesaistījās prasītājs un par paveikto liecinieks saņēmis atlīdzību skaidrā naudā. Taču pateikt, no kurienes šie naudas līdzekļi tika ņemti – vai no prasītāja naudas līdzekļiem, vai no atbildētājas, lieciniekam nebija zināms.

Atbildētāja apgalvo, ka naudas līdzekļi prasītāja skaidrā naudā tika izsniegti, lai norēķinātos par darbiem un iegādātajiem būvmateriāliem. Fakts, ka atbildētājas rīcībā bija pietiekoši naudas līdzekļi, pretēji prasītāja norādītajam, apstiprinās ar lietas materiāliem pievienoto 2014.gada 22.decembra pirkuma līgumu, no kura izriet, ka atbildētāja atsavināja sev piederošu dzīvokļa īpašumu par 43 000 *euro*. Kaut arī nekustamajam īpašuma bija reģistrēta hipotēka par labu bankai, taču kā tas izriet no lietas materiāliem pievienotā maksājuma apliecinājuma, tad hipotēkas dzēšanai tika novirzīti 7585,97 *euro*, līdz ar ko pārējie līdzekļi palika prasītājas rīcībā.

Prasītājs ir pievienojis lietas materiāliem VSAA izsniegto izziņu par viņa gūtajiem ienākumiem 2015., 2016., 2017., 2018.gadā, no kuras izriet, ka prasītājs ir guvis vidēji mēnesī 800-900 *euro* pirms nodokļu nomaksas, taču šajā gadījumā prasītāja celtā prasība ir par derīgo un nepieciešamo izdevumu piedziņu no atbildētājas un prasītājam ir jāpierāda, ka šādus izdevumus ir veicis un kādā apmērā, nevis, ka materiālais nodrošinājums prasītājam bija vai nebija pietiekams šādu izdevumu segšanai.

Apkopojot konstatēto tiesa secina, ka prasītājs nav pierādījis, ka ir veicis lietderīgo un nepieciešamos izdevumus atbildētājai piederošajā īpašumā 27852,67 *euro* apmērā un prasība šajā daļā ir noraidāma kā nepamatota.

Attiecībā uz prasījumu par morālā kaitējuma piedziņu 2147,33 *euro* apmērā tiesa konstatē, ka šis prasījums ir pamatots ar to, ka ticis izdzīts no nekustamā īpašuma, kurā ir ieguldījis naudas līdzekļus.

Civillikuma 1635.pants nosaka, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas.

No minētās tiesību normas izriet, ka, lai tiesa konstatētu morālā kaitējuma atlīdzības noteikšanas pamatu ir jākonstatē, tiesību aizskārums (neatļauta darbība) un no šīs darbības cietusī persona.

No lietas materiāliem pievienotā Olaines novada pašvaldības 2019.gada 7.jūnija lēmuma izriet, ka prasītāja deklarētā dzīvesvieta tikusi anulēta uz likuma pamata, līdz ar ko tiesa nevar secināt, ka prasītājs būtu pretlikumīgi izdzīts no dzīvesvietas, tāpat kā spriedumā nekonstatēja, ka būves celtniecībā, kura prasītājam bija jāpamet, prasītājs būtu ieguldījis savus naudas līdzekļus.

Tādējādi ir secināms, ka nepastāv pamats morālā kaitējuma atlīdzības noteikšanu no atbildētājas par labu prasītājam, jo atbildētāja nav veikusi neatļautu darbību, tāpat kā nav konstatējams, ka prasītājs būtu atzīstama par cietušo personu. Lietas materiāliem pievienotie lēmumi par pagaidu aizsardzību pret vardarbību, ar kuriem prasītāja pieteikums tiek noraidīts, savukārt atbildētājas pieteikums apmierināts un prasītāja lūgums atcelt piemēroto pagaidu aizsardzību pret vardarbību attiecībā pret atbildētāju ir ticis noraidīts kopumā apliecina pušu neatrisinātās savstarpējās attiecības pēc kopdzīves pārtraukšanas, taču nenozīmē, ka ir konstatējams prasītāja norādītais pamats morālā kaitējuma noteikšanai.

Prasītājs ir lūdzis piedzīt 30 000 *euro* kā zaudējumus, kā pamatu norādot, ka ieguldījis naudas līdzekļus atbildētājas īpašumā, kaut arī būtu varējis iegādāties sev citu nekustamo īpašumu, tādējādi uzskatot, ka atbildētāja, pārtraucot kopdzīvi un izdzenot prasītāju no mājas, ir radījusi prasītājam zaudējumus.

Augstākās tiesas praksē ir attīstījusies un nostabilizējusies būtiska atziņa jautājumā par Civillikuma 1770., 1771. un 1772.pantā definētā jēdziena "zaudējumi" izpratni, secinot, ka tagadējās mantas samazinājums rodas gadījumā, kad ķermeniskai lietai tiek nodarīti bojājumi un tās īpašnieks tā rezultātā cieš zaudējumus, jo bojājumu dēļ attiecīgā lieta ir zaudējusi savas sākotnējās īpašības. Zaudējumu atlīdzināšanas mērķis ir pēc iespējas pilnīgāk atjaunot tādu cietušās personas mantas stāvokli, kāds pastāvētu, ja tiesību aizskārums nebūtu noticis.

Prasītājs nav norādījis būtiskās zaudējumu konstatēšanai nepieciešamās sastāvdaļas: prettiesiska rīcība, zaudējumu apmērs, vaina un cēloniskais sakars. Šajā gadījumā tiesa nevar konstatēt, kāda prettiesiska rīcība no atbildētājas puses ir bijusi attiecībā pret prasītāju, tāpat kā nevar konstatēt zaudējuma apmēru (prasītāja mantas samazinājuma apmēru), atbildētājas vainojamību radušajā situācijā, kā arī cēlonisko sakaru. Tādējādi ir secināms, ka prasība arī šajā daļā ir noraidāma kā nepamatota.

Novērtējot visus lietas materiālus, liecinieka liecību, lietā esošos rakstveida dokumentus to savstarpējā kopsakarībā ar lietas faktiskajiem apstākļiem, tiesa uzskata, ka prasītājs nav pierādījis prasības pamatotību.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Ņemot vērā to, ka prasība ir noraidīta pilnībā, tad no prasītāja par labu atbildētājai ir piedzenami tiesāšanās izdevumu pilnā apmērā.

No lietas materiāliem pievienotā avansa rēķina izriet, ka atbildētājai radās izdevumu ar lietas vešanu 1200 *euro* apmērā. Atbilstoši Civilprocesa likuma 44.panta no prasītāja atbildētājas labā ir piedzenami 1200 *euro*.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 140.panta sestajai daļai ir atceļams lietā piemērotais nodrošinājums, jo prasība tiek noraidīta pilnā apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1}pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei. Tiesa uzskata, ka nosakāms termiņš tiesas sprieduma labprātīgais izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 93., 947., 97., 189,-194., 204.^{1} pantu, tiesa nosprieda:

prasību noraidīt.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, ar lietas vešanu saistītos izdevumus 1200 *euro*.

Samaksa veicama /pers. B/, personas kods /personas kods/, norēķinu kontā AS "Swedbank", konta numurs /konta numurs/.

Noteikt /pers.A/, personas kods /personas kods/, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Atzīt /pers. B/, personas kods /personas kods/, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos 6% gadā no neatmaksātās parāda summas.

Atcelt ar Rīgas rajona tiesas 2019.gada 29.maija lēmumu piemēroto prasības nodrošinājuma līdzeklis - ķīlas tiesības atzīmi uz /pers. B/ piederošo nekustamo īpašumu /adrese A/, Olaines pagastā, Olaines novadā 30 000 *euro* apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Tiesas spriedums pieejams tiesas kancelejā 2020.gada 4.jūnijā.

Tiesnese S.Bernharde